

nye byrder på erhvervslivet, men f.eks. et år senere bliver nødt til at pålægge erhvervslivet yderligere byrder for at sikre den samfundsmæssige finansiering, vil man da på det tidspunkt kunne øge kulbrintebeskatningen uden kompensation?

Svar:

Der henvises til svarene på spørgsmål 2 og 3 (L 62 – bilag 24).

Spørgsmål 13:

Findes der nogen begrænsning i aftalen om, hvornår bevillingshaveren kan forlange eller »true« Folketinget med kravet om kompensation eller indbringelse af sagen for en voldgiftsret?

Svar:

Det fremgår af § 5 i aftalen om kompensation, at DUC-selskaberne skal rejse krav om kompensation senest 3 måneder efter offentliggørelse af en ændring af retstilstanden, jf. aftalens § 2, som selskaberne vil påberåbe sig, for at bevare retten til kompensation i anledning heraf.

Videre fremgår det af § 5, at såfremt der ikke opnås enighed om, hvorvidt kompensation kan kræves, kompensationens størrelse og/eller formen for kompensation, afgøres uenigheden ved voldgift efter bevillingens regler herom.

Spørgsmål 14:

Hvori består statens rettigheder og fordele i kompensationsaftalen og/eller fortolkningen heraf, eller er kompensationsaftalen ensidigt til fordel for bevillingshaveren?

Svar:

Baggrunden for kompensationsbestemmelsen er, at DUC-selskaberne nu er underlagt skærpede vilkår for den fremtidige udnyttelse af den gældende eneretsbevilling. Det er sket ud fra en forudsætning om, at staten ikke ved indgreb i form af gennemførelse af lovgivning og andre regler af specifik betydning for DUC-selskaberne forringer de økonomiske vilkår, der danner baggrund for aftalen af 29. september 2003.

Kompensationsbestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der gennem aftalen af 29. september 2003 er skabt en ordening, som fortsat sikrer langsigtede investeringer og udvikling af ny teknologi, og som samtidigt sikrer staten væ-

sentlig større indtægter fra olie- og gasproduktionen i Nordsøen. Også frem til 2012 under den nuværende bevilling, hvor DUC-selskabernes indtjening er stor.

Spørgsmål 15:

Der ønskes en redegørelse for grundlovsproblemet med kompensationsaftalen. Kan man bekræfte, at den eneste begrundelse for, at regeringen og dens jurister ikke anser aftalen for grundlovsstridig, skyldes fortolkningsaftalens § 4, og at aftalen uden § 4 ville være åbenbart grundlovsstridig.

Svar:

Der henvises til »Notits om forholdet mellem grundloven og en kompensationsbestemmelse i aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962«, dateret 7. november 2003. Notitsen er udarbejdet af Justitsministeriet og fremsendt til udvalgets orientering (L 62 – bilag 19).

Spørgsmål 17:

Er det ministerens opfattelse, at A.P. Møller – Mærsk i fremtiden må forventes at foretage uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrinteafdrag for dermed at mindske eller helt undslippe at skulle betale kulbrinteskate, jf. bemærkningerne i tabel 1, note 1?

Svar:

Det er min opfattelse, at det gældende kulbrinteafdrag er så stort, at alle operatører vil gennemføre investeringer i et sådant omfang, at man i det store og hele undgår kulbrinteskate. Jeg kan således tilslutte mig konklusionen i Skatteministeriets notat af 25. oktober 2000 om kulbrinteskatten: »De meget fordelagtige kulbrinteafdrag i kombination med den meget høje sats gør, at en rationel virksomhed næppe vil komme til at betale kulbrinteskate andet end i enkelte år, hvor oliepriserne midlertidig er overraskende høje.«

Spørgsmål 18:

Ministeren bedes kommentere følgende synspunkter, som kontorchef i Energistyrelsen Søren Enevoldsen giver udtryk for i vedlagte artikel af 5. september 2001 fra Jyllands-Postens »Modspil til vismands-kritik«: »Ifølge Søren Enevoldsen er det en myte, at Mærsk Olie og Gas og